

MOSKAL (3) *sb m*

o jasne, a pochylone.

sg G moskåła (1). ◇ A Moskåła (1) KochJez, moskål (1) SienLek. ◇ [pl G moskål(o)w.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Mieszkaniec Moskwy, tu: żołnierz wojska cara moskiewskiego (1) : Ná každý dzień żwierzyną Królá obfýłáiąc/ Swieżého Moskálá mu w łykách pofýłáiąc. KochJez B.*

2. *Placek upieczony z mąki (2) : FalZioł II 20b; Weźmi ćiąftá kwásnego á zmiefzay z wodką miętkową/ y z octem twárdym/ á vpiekšzy s tego moskal/ ciepło ná żołądek przylož SienLek 98; [Moskal vgnieść z mąki pšzeniczney z bábczánem nálieniem SienHerb 374b (Linde).]*

[Szereg: »placki, moskale«: Placków, moskalów – tych nic nie liczymy, Jedlišmy gębą, bo to wždy umiemy. Otwin(?)Erot 26.]

AKtt